

Publicerad 2011-06-26 21:23 av lillonea

Jag skriker 'släpp ut mig'

Huden. Skinnet.

Det som omfamnar vårt inre.

Det som formar våra linjer.

Huden. Skinnet.

Det som bestämmer vår fysiska existens.

Det som skapar vår mänskliga gräns.

Det är det här som är jag.

Jag står naken inför din blinda syn.

Utlämnad och blottad.

Avklädd, avskalad, avsmaklig.

Står jag i mitt nakna skinn.

I längtan efter att kravla mig ur det.

Som en orm.

Och därefter så vill jag flyta ut och låta

min substans sväva

fritt

Utan någon ram, någon gräns, någon utklädnad

Vill jag bara finnas

utan att stänga in min

själ

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lillonea med Poeter.se id #30900 innehar upphovsrätten